

**УСЛОВИ
ЗА ОБАВЕЗНО ОСИГУРАЊЕ ВЛАСНИКА МОТОРНИХ ВОЗИЛА ОД ОДГОВОРНОСТИ ЗА ШТЕТУ
ПРИЧИЊЕНУ ТРЕЋИМ ЛИЦИМА**

Уводне одредбе

Члан 1.

- (1) Поједини изрази у овим Условима значе:
- 1) „Осигурање од аутоодговорности” – Обавезно осигурање власника моторног возила од одговорности за штету коју употребом моторног возила причини трећим лицима услед смрти, повреде тела, нарушавања здравља, уништења или оштећења ствари;
  - 2) „Осигуравач” – Акционарско друштво за осигурање са којим је закључен уговор о осигурању од аутоодговорности;
  - 3) „Уговарач осигурања” - лице које је са Осигуравачем закључило уговор о осигурању од аутоодговорности;
  - 4) „Осигураник” – лице чија је одговорност покривена осигурањем. У смислу ових услова, осигураник је власник моторног возила чија је одговорност за штету причињену трећим лицима употребом моторног возила осигурана у складу са Законом и овим условима;
  - 5) „Власник моторног возила” – власник моторног возила или његов корисник или друго лице на које је моторно возило регистровано у складу са прописима;
  - 6) „Моторно возило” – у смислу ових услова је одређено у складу са Законом о безбедности саобраћаја на путевима и подразумева возило које се покреће снагом сопственог мотора, које је по конструкцији, уређајима, склоповима и опреми намењено и оспособљено за превоз лица, односно ствари, за обављање радова, односно за вучу прикључног возила, осим шинских возила;
  - 7) „Полиса” - исправа о закљученом уговору о осигурању;
  - 8) „Премија осигурања” - износ који уговарач осигурања плаћа за осигурање по овом уговору о осигурању;
  - 9) „Закон” – Закон о обавезном осигурању у саобраћају („Службени гласник РС”, број 51/2009 од 14.07.2009. године).

Предмет осигурања

Члан 2.

- (1) Предмет осигурања је, у складу са овим условима, одговорност власника моторног возила за штету коју употребом моторног возила причини трећим лицима услед смрти, повреде тела, нарушавања здравља, уништења или оштећења ствари, независно од тога ко управља моторним возилом, а у складу са Законом и овим Условима.
- (2) Под одговорношћу власника моторног возила из претходног става, у складу са овим условима, подразумева се и одговорност власника моторног возила које вуче прикључно возило или возило у квару, за штету из претходног става, коју проузрокује вучено прикључно возило или вучено возило у квару - док је спојено са моторним возилом које га вуче и након што се одвоји од тог возила, те дејствује у функционалној зависности са њим, независно од тога ко управља моторним возилом које вуче прикључно возило или возило у квару. За штету из претходног става, коју проузрокује прикључно возило које дејствује самостално, односно које није у функционалној зависности са вучним возилом примењује се уговор о осигурању одговорности власника прикључног возила за штету причињену трећим лицима.

(3) Под штетом из става (1) овог члана се подразумева и штета која причињена трећем лицу услед пада ствари са моторног возила.

(4) Под штетом из става (1) овог члана се не подразумева штета на стварима примљеним на превоз, осим уколико те ствари служе за личну употребу лица која су се налазила у моторном возилу.

Сума осигурања

Члан 3.

- (1) Сума осигурања представља максималну обавезу осигуравача по једном штетном догађају, без обзира на број оштећених лица.
- (2) Више временски повезаних штетних догађаја насталих из истог узрока представљају један штетни догађај.
- (3) Минимални износ суме осигурања који се може уговорити одређен је Законом, односно прописом Владе Републике Србије.
- (4) Могуће је уговорити виши износ суме осигурања од износа одређеног ставом (3) овог члана навођењем уговорене суме осигурања у уговору о осигурању (полиси) и плаћањем додатне премије.

Искључење из осигурања

Члан 4.

Из осигуравајућег покрића у складу са овим условима искључени су одштетни захтеви:

- 1) власника моторног возила чијом му је употребом нанета штета, за штете на стварима,
- 2) возача моторног возила чијом му је употребом нанета штета,
- 3) лица која су својевољно ушла у моторно возило чијом употребом им је причињена штета, а која су знала да је то возило противправно одузето,
- 4) лица која су штету претрпела:
  - а) употребом моторног возила за време званично одобрених ауто-мото и картинг такмичења и делова тих такмичења на затвореним стазама, на којима је циљ постизање максималне брзине, као и на пробама (тренингу) за та такмичења,
  - б) услед дејства нуклеарне енергије током превоза нуклеарног материјала,
  - в) услед војних операција, војних маневара, побуна или терористичких акција, ако постоји узрочна веза између тих дејстава и настале штете.

Губитак права из осигурања

Члан 5.

- (1) Осигураник губи право из осигурања:
- 1) ако возач није користио моторно возило у складу са његовом наменом,
  - 2) ако возач није имао возачку дозволу за управљање моторним возилом одређене категорије, осим ако је возилом управљало лице које је кандидат за возача за време обуке за управљање возилом, уз поштовање прописа којима је та обука регулисана,
  - 3) ако је возачу одузета возачка дозвола или је искључен из саобраћаја или му је изречена за штитна мера забране управљања моторним возилом, односно заштитна

мера забране употребе иностране возачке дозволе на територији Републике Србије,

4) ако је у тренутку незгоде возач управљао моторним возилом под утицајем алкохола, дрога, односно забрањених лекова, лекова на којима је означено да се не смеју употребљавати пре и за време вожње или других психоактивних супстанци.

а) Сматра се да је лице које управља моторним возилом под утицајем алкохола ако се:

- анализом одговарајућег узорка крви утврди садржај алкохола већи од 0,20 mg/ml или ако је присуство алкохола у организму утврђено одговарајућим средствима или апаратима за мерење алкохолисаности (алкометром и др.), што одговара садржини алкохола у крви већој од 0,20 mg/ml.
- утврди да је за време управљања моторним возилом имао алкохол у организму или је показивао знаке алкохолне поремећености, уколико је то лице:

1. возач моторног возила које је регистровано за превоз више од осам лица, осим возача, односно чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 kg,
2. возач моторног возила који обавља јавни превоз лица, односно ствари,
3. возач возила којим се превозе опасне материје, односно врши ванредни превоз,
4. возач возила категорије А1, А2, АМ и А,
5. инструктор вожње, када обавља практичну обуку кандидата за возаче,
6. кандидат за возача током практичне обуке и полагања практичног дела возачког испита,
7. возач са пробном возачком дозволом,
8. лице које надзире возача са пробном возачком дозволом,
9. испитивач на практичном делу возачког испита,
10. возач возила са правом првенства пролаза и возач возила под пратњом.

- ако је алкохолни тест позитиван, а не побрине се да се анализом тачно утврди степен његове алкохолисаности, осим када би узимање крви било штетно по здравље (на пример: хемофилија);

- ако после саобраћајне незгоде избегне или одбије да се подвргне испитивању његове алкохолисаности односно конзумира алкохол тако да онемогући утврђивање присуства алкохола у крви, односно степен алкохолисаности у тренутку настанка удеса.

б) Сматра се да је лице које управља моторним возилом под дејством дрога или других наркотика:

1. ако се тестом утврди да је под дејством дрога,
2. ако после саобраћајне незгоде избегне или одбије да се подвргне испитивању његове дрогираности.
- 5) ако је возач штету проузроковао намерно,
- 6) ако је штета настала због тога што је моторно возило било технички неисправно, а та је околност возачу била позната,
- 7) ако је возач после саобраћајне незгоде напустио место догађаја, а да није дао своје личне податке и податке о осигурању,
- (2) Губитак права из осигурања у смислу ових Улова нема утицаја на право оштећеног лица на накнаду штете од осигураваача.
- (3) Исплатом накнаде за штету из претходног става, осигураваач ступа у права оштећеног лица према лицу које је одговорно за штету, за износ исплаћене накнаде, камату од исплате накнаде и трошкове поступка.

Обавеза Осигураника

Члан 6.

(1) Осигураник или лице коме је поверено моторно возило на управљање обавезно је да у случају незгоде изазване употребом моторног возила или у којој је учествовало моторно возило предузме све мере на умањену последица, а посебно мере предвиђене одговарајућим прописима.

(2) Осигураник односно учесник у саобраћајној незгоди, дужан је да осигураваача обавести саобраћајној незгоди најкасније у року од 15 дана од дана када се догодила саобраћајна незгода.

(3) Осигураник је у обавези да према својим могућностима помаже Осигураваачу у решавању питања одговорности. У том смислу, дужан је да у предвиђеном року обавести Осигураваача о штетном догађају, као и да достави Осигураваачу истините и исцрпне податке о току саобраћајне незгоде и њеним околностима настанка.

(4) Ако је против Осигураника постављен одштетни захтев, поднета тужба за накнаду штете, постављен имовинско-правни захтев или стављен предлог за обезбеђење доказа, он је у обавези да без одлагања о томе обавести Осигураваача и да му достави сва писмена која садрже одређени захтев у вези штете причињене трећим лицима употребом моторног возила.

(5) Ако оштећени поднесе тужбу за накнаду штете против Осигураника, Осигураник је у обавези да достави Осигураваачу судски позив, односно тужбу и све списе у вези са штетним догађајем и захтевом за накнаду штете.

(6) Осигураник није овлашћен да се без претходне сагласности Осигураваача изјашњава о захтеву за накнаду штете, а нарочито да га призна потпуно или делимично, да закључи поравнање, као ни да изврши исплату.

(7) У поступку накнаде штете Осигураник односно лице које је проузроковало штету дужно је да се одазове позиву Осигураваача и поднесе изјаву Осигураваачу и пружи све доказе и податке са којима располаже о околностима насталог осигураног случаја, обиму и висини штете.

(8) Непоступање по обавезама из претходног става овог члана има за последицу обавезу накнаде штете коју би осигураваач због тога претрпео.

Захтев за накнаду штете и право на подношење тужбе

Члан 7.

(1) Потраживање по основу осигурања од аутоодговорности оштећено лице остварује подношењем одштетног захтева непосредно друштву за осигурање чији је осигураник одговоран за штету.

(2) Оштећено лице може поднети захтев за накнаду штете друштву за осигурање са којим је то лице закључило уговор о осигурању од аутоодговорности, ако је таква могућност предвиђена тим уговором, сагласно актима пословне политике друштва. У случају накнаде штете на основу захтева за накнаду штете из овог става, Друштво за осигурање које је исплатило штету има право на регрес од друштва за осигурање чији је осигураник одговоран за штету.

(3) Ако Осигураваач не достави образложену понуду за накнаду штете, односно обавештетење подносиоцу одштетног захтева да нема основа за накнаду штете у року од 90 дана од дана пријема одштетног захтева, односно не исплати малу штету у року предвиђеном Законом, оштећено лице може поднети тужбу суду и о томе обавестити Народну банку Србије.

(4) Народна банка Србије посредује у решавању одштетног захтева ради спречавања настанка спора из основа осигурања од аутоодговорности, разматра приговоре

Осигураника, корисника осигурања и трећих оштећених лица и штити права и интересе тих лица.

Обавезе Осигуравача

Члан 8.

(1) Осигуравач је дужан да уговарачу осигурања при закључењу уговора о осигурању уручи ове Услове који чине саставни део уговора о осигурању (полисе), као и Европски извештај о саобраћајној незгоди.

(2) Осигуравач не може одбити понуду за закључење уговора о обавезном осигурању власника моторних возила од одговорности за штету причињену трећим лицима ако уговарач осигурања прихвата ове Услове и тарифу премија за обавезно осигурање власника моторних возила од одговорности за штету причињену трећим лицима.

(3) Осигуравач је дужан да у складу са закљученим Уговором о осигурању исплати накнаду штете уколико је захтев за накнаду штете причињене трећем лицу употребом моторног возила основан у складу са Законом и овим Условима, и то:

1) да у року од 14 дана од дана пријема одштетног захтева утврди основ и висину тог захтева, да достави подносиоцу захтева образложену понуду за накнаду штете и да исплати накнаду штете.

2) Уколико поднети одштетни захтев није потпун, да се у року од осам дана од дана пријема захтева писмено обрати подносиоцу захтева и затражи комплетирање документације.

3) Изузетно од тачке 1) овог става, ако у року од 14 дана од дана пријема одштетног захтева није могуће утврдити основ и висину тог захтева, оосигуравач је дужан да их утврди у року од 45 дана од дана пријема тог захтева за штету на стварима, а у року од 90 дана од дана пријема тог захтева за штету на лицима и да достави подносиоцу захтева образложену понуду за накнаду штете, а у даљем року од 14 дана да исплати накнаду штете.

4) У случају када је понуђена висина накнаде штете из тач. 1) и 3) овог става мања од потраживања оштећеног лица, осигуравач је дужан да оштећеном лицу понуди и изврши исплату неспорног дела своје обавезе на име пређујма, у роковима утврђеним тим ставовима. Прихватање неспорног дела накнаде штете не утиче на право на потраживање спорног дела накнаде.

5) У случају када осигуравач оцени да нема основа за накнаду штете о томе ће писмено, са образложењем, обавестити подносиоца одштетног захтева, у року од осам дана од утврђивања непостојања основа, а сагласно роковима за одлучивање о одштетном захтеву утврђеним одредбама тач. 1) и 3) овог става

6) У случају штете на лицима, осигуравач ће висину накнаде утврдити применом прописаних критеријума за накнаду штете, прописаних од стране Владе Републике Србије

(4) Осигуравач је у обавези да накнаду мале штете исплати у року од осам дана од дана пријема захтева. Малим штетама сматрају се штете за које одштетни захтев износи мање од 500 евра у динарској противвредности (1000 евра од дана приступања Републике Србије Европској унији) и за које су уз захтев достављени докази на основу којих се може утврдити обавеза друштва за осигурање. Осигуравач је дужан да штету исплати у року из овог става и у случају када у поступку накнаде штете утврди да је износ штете такав да се сматра малом штетом, иако захтев за накнаду штете није одређен као захтев за накнаду мале штете.

(5) Осигуравач је у обавези да заштити Осигураника од неоснованих или претераних одштетних захтева.

(6) Осигуравач је овлашћен да у име Осигураника даје све изјаве које су према његовом мишљењу потребне

због заштите од неоснованих или претераних захтева за накнаду штете.

Накнада штете коју проузрокује неовлашћено лице

Члан 9.

(1) Осигурањем од аутоодговорности обухваћене су, у складу са одредбама ових Улова, и штете проузроковане употребом моторног возила које је користило, односно којим је управљало неовлашћено лице.

(2) Осигуравач након исплате накнаде штете оштећеном лицу, ступа у права оштећеног лица према лицу које је одговорно за штету, за износ исплаћене накнаде, камату од исплате накнаде и трошкове поступка.

Приговор и суброгација друштва за осигурање

Члан 10.

(1) Кад оштећено лице поднесе одштетни захтев осигуравачу, осигуравач не може у одговору на такав захтев истицати приговоре које би на основу закона или уговора о осигурању могло истаћи према осигуранику због непридржавања закона или уговора.

(2) Осигуравач када накнади штету оштећеном лицу ступа у његово право према лицу одговорном за штету, за износ исплаћене накнаде, камату од исплате накнаде и трошкове поступка, уколико надокнађена штета није обавеза осигуравача у складу са овим условима.

Територијално важење осигурања

Члан 11.

(1) Осигуравајуће покриће се пружа за штете настале на територији Републике Србије, држава чланица Европске уније, територији држава чланица Система међународне карте осигурања или држава чији је национални биро осигурања потписник Мултилатералног споразума, без плаћања додатне премије осигурања.

Почетак и престанак осигуравајућег покрића

Члан 12.

(1) Уговор о осигурању се закључује на период од годину дана или краће. Почетак осигуравајућег покрића (ступање на снагу уговора о осигурању) у складу са овим Условима, уколико се другачије не уговори, је по истеку 24-ог часа дана који је у Полиси наведен као почетак осигурања.

(2) Осигуравајуће покриће и Обавеза осигуравача у складу са овим Условима престаје по истеку 24-ог часа дана односно часа и минута који је у Полиси наведен као истек осигурања.

Утврђивање премије

Члан 13.

(1) Осигуравач је дужан да утврди премију у износу не нижем од износа премије из заједничке минималне тарифе премије (Преглед најнижих годишњих износа премије осигурања од аутоодговорности) Удружења осигуравача Србије, до дана приступања Републике Србије Европској унији.

(2) Уколико за повећан ризик није плаћена одговарајућа додатна премија у складу са Тарифом премија осигуравача, јер осигураник није осигуравачу пријавио повећање ризика или је дао податак који не одговара

стварном стању ризика, осигуравач има право да се од осигураника регресира за део исплаћене накнаде штете увећан за припадајућу законску затезну камату од дана исплате и трошкове поступка у сразмери између плаћене премије и премије коју је требало платити.

(3) Повећани ризици у смислу ових услова утврђују се на основу Тарифе премија осигуравача, сагласно подацима о Осигуранику, возилу и бонусу/малусу, који су наведени на полиси осигурања. Под повећаним ризиком се подразумева неуспешност пријављених околности од стране Уговарача осигурања приликом закључења уговора о осигурању са стварним околностима на основу којих би Осигуравач да је знао право стање ствари, обрачунао већи износ премије.

Бонус и малус

Члан 14.

(1) Бонус у смислу ових услова подразумева смањење, а малус повећање премије у наредном периоду осигурања, а који се утврђују на основу критеријума бонус-малус система, података за примену тог система, као и највишег бонуса, које прописује Народна банка Србије.

(2) По истеку три године од ступања на снагу Закона осигуравач може утврдити и друге додатне критеријуме, који нису у супротности са критеријумима које пропише Народна банка Србије.

Плаћање премије

Члан 15.

(1) Премија осигурања се плаћа унапред приликом издавања полисе, осим ако се не уговори другачије.

Враћање премије

Члан 16.

(1) У случају уништења или одјаве моторног возила, осигуравач је у обавези да на захтев уговарача осигурања врати премију за преостало време трајања ("pro rata") осигурања од дана пријема код осигуравача захтева за отказ осигурања, уколико се до тада није догодио осигурани случај.

(2) Уколико се до дана пријема захтева за повратом премије из претходног става десио осигурани случај, уговарач осигурања нема право на поврат премије.

Промена власника моторног возила

Члан 17.

(1) Уколико се током трајања осигурања промени власник моторног возила, права и обавезе из уговора осигурању у складу са овим условима се преносе на новог власника моторног возила и трају до истека осигурања у складу са чланом 11. ових услова.

Надлежност у случају спора

Члан 18.

(1) У случају спора између уговарача осигурања, односно осигураника и осигуравача, надлежан је стварно надлежни суд према седишту осигуравача.

Прелазна и завршна одредба

Члан 19.

(1) У случају да поједина одредба ових услова утврђује мања права оштећених лица од права предвиђених Законом, та одредба неће имати правно дејство, док ће се на уговоре о осигурању (Полисе) закључене на основу ових услова у том делу примењивати Закон. На питања одговорности власника моторног возила за штету причињену трећим лицима која нису уређена одредбама ових услова, сходно се примењују одредбе Закона, одредбе Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и одредбе закона којима су уређени облигациони односи.

(2) Ови услови ступају на снагу 12. децембра 2009. године.

**Ово издање Услова се примењује од
01.09.2018. год.**